
ANDREJ HOČEVAR

Merülő felhő

Még tizennégy másodperc s vége;
visszaszámolok s a hulló pelyhek hófehérek.

A nedves talaj a számla helyességét igazolja:
semmi se hiányzik, mindkét oldal változatlan.

Még csak most köszöntött be a délelőtt, az első
hajtás már zöld fejceskáját kidugta a cserépből,

a kupola éppolyan fordított, mint azelőtt.
Peremén ferde vonalak sarjadtak,

a talajba mélyítik azt, és én, egy pillanatra
épp olyan vagyok, mint két éve, ugyanaz,

biciklimről a merülő felhőket szemlélem.
Erősen a huzalba kapaszkodom és emlékezem –

még tizennégy másodperc. Isten veled, szerelem.

Lukács Zsolt fordítása

